

Kinéztem az ablakon

Korán reggel ébredtem fel, még síri csend uralkodott a házban.

Nem akartam senkit se felébreszteni álmából, ezért odasétáltam lassan az ablakhoz.

Fantasztikus látvány tárult elém. A nap akkor kezdett előbújni a dombok közül. Sugarai megcsillantak a házunk előtti fák levelein lévő harmatcseppeken. Jobban szemügyre véve láttam a falevelek közt a pókhálókön csillogó vízcseppeket. Kicsit tovább nézve láttam a házunk előtt elhaladó járdát és autóutat. A fekete aszfalton már látszott, ahogy az emelkedő hőmérséklet miatt párolog a víz. Ez a látvány kicsit félelmetesnek tűnt, de egy korán kelő sofőr autója ennek a párolgásnak véget vetett. A gyorsan elhaladó kocsi mögött keveredett a vízpára és a kipufogógáz. Ebből a keveredésből érdekes formákat lehetett kivenni. Mintha a fehér pára táncolna a kékes-feketés füsttel. Elmosolyodtam ezen a keringőn.

Még távolabb megláttam, ahogy a szomszédunk udvarában két kicsi feketerigó ugrándozott. Arra gondoltam: ők is táncolnak, de észrevettem, hogy a földből élelmet keresnek maguknak. A nedves talajból könnyen kihúzták a kis sárga csőrükkel a gilisztákat, amiket jóízűen, jó étvággal el is fogyasztottak.

A következő pillanatban vicces jelenetet láttam. A szomszédnál automata öntözőrendszer van, és ahogy bekapcsolt, pont eltalálta a falatozó kis rigókat. Hirtelen felrepültek, nem akartak jobban elázni. Kicsit messzebbre tekintve mozgást vettem észre. Az újságos bácsi tolt a ütött kopott-biciklijét. Biztos voltam benne, hogy még nyikorog is, de hallani nem hallottam, nagyon távol volt. A férfi esőkabátot viselt, ebből gondoltam, hogy korábban esett az eső. Láttam, ahogy letámasztja zöldre és kékre festett kerékpárját és beletúr fekete táskájába. Egy hírlapot vett elő, s próbálta beledugni a magasan lévő postaládába. Mókás volt, ahogy nyújtózkodott, ugrándozott, hogy elérje azt. Én tudtam, hogy miért van magasan a láda. Ő is tudta. Egy németjuhász vigyázott a házra. A mozgásra meg is jelent a barna-fekete színű kutyus a kapuban. Ismertem, Max volt a neve. Ahogy az újságos próbálkozott, a kölyökkutya ott ugrándozott, játszani szeretett volna. Persze a bácsi nem. Tovább nézve az utcán már csak az üres udvarokat lehetett látni. A távolban a dombok közül már elég nagy terjedelemben lehetett látni az aransárgán ragyogó napot, amely sugaraival betöltötte az egész tájat.

Óracsörgés hallatszott, persze ez nem a dombok felől, hanem a másik szobából. Lassan felkel az egész család, mehetek reggelizni én is. Nem bántam, hogy ma korán ébredtem, sok érdekes, vicces dolgot láttam.

Varga Norbert 5.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola